Кохання мова балаклива
В одвертій простоті своїй,
Неначе проза недбайлива,
Тебе дратує, друже мій.
Але чарує серце діви
Солодкозвучний Аполлон;
Їй любі лагідні мотиви
І мирних рим співучий тон.
Страшне тобі палке признання,
Листа любові ти порвеш,
Але віршоване послання
Увагою не проминеш.
Благословен хай буде нині
Моєї долі скромний дар,
Що досі в життьовій пустині,
Розпалюючи серця жар,
На мене накликав покари,
. . . . . .
Чи клевету, чи темні хмари
І тільки часом похвалу.